

Japán lódarázs

2010 december 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Épp azon voltam, hogy nekilátok vasárnapi ebédemnek, amikor elkövettem azt a hibát, hogy bekapcsoltam a televíziót. Ez, önmagában azért még nem végzetes hiba, ám én, botor, gyarló lélek elkezdtem vándorolni a csatornák rengetegében, amíg el nem jutottam valamelyik ismeretterjesztő adóra.

Na és mit mutogattak épp a tisztelt illetékesek? Mi lehetett az, amit nekik muszáj volt délid?ben m?sorra t?zniük?! Hát ezt!

Mondanom sem kell, nem csupán az étvágyamnak l?ttek, de elszállt minden létez? életkedvem is! Mert nincs még egy olyan állat ezen a planétán, amit?l úgy rettegnék, mint az ázsiai lódarázs, erre most megint szembesítettek rémálmaim bestiáival! Nem azért, mert allergiás lennék bármilyen csípésre, mert ismereteim és tapasztalataim szerint nem ez a helyzet. Nem is azért, mert különösebb ellenérzést váltanának ki bel?lem a rovarok, mert ez sem igaz.

Egyszer?en ez egy fóbia, ami már gyerekként is megkeserítette minden, szabadban töltött percemet, s azóta sem csitult egy fikarcnyit sem. Pusztán az a tudat, hogy a bolygón egyáltalán élnek ilyen, illetve ehhez hasonló állatok, nyugtalansággal tölt el, ha meg netalán a közelemben röppen egy teljesen hétköznapi, átlagos darázs, nekem azon nyomban szükségem van egy szívlapátra!

Abba végképp bele sem gondolni, mi történne, ha egy japán lódarázs szomorítana jelenlétével! Mert azok, amint a képen is jól látszik, tényleg nem kispályások! Csípésük különlegesen fájdalmas, feloldja a szöveteket, ráadásul az általuk termelt mérge allergiás reakció nélkül is képes megölni egy embert. Mindezek tetejében még csak arra sincsen szükségük, hogy fél centinél nagyobb fullánkjukat belénk döfjék; ugyanis a faj képes a mérget néhány méter távolságra ell?ni, pontosan, precízen a gyanútlan sétáló szemébe, hogy menekülésre se legyen semmi esély! A méretük pedig igazán döbbenetes!

Nekem egyértelmű és azonnali költözési ok lenne, ha ezek az iszonyatok Európa felé kezdenének terjeszkedni! Azon a napon, amikor erről tudomást szereznék, megváltanám a legelső jegyet egy Skandináviába tartó repülőgépre, bízva abban, hogy a hideg időjárás majd visszatartja a szörnyeket a további vándorlástól!

Ha pedig erre nem lenne mód, nem érném be holmi szúnyoghálós védelemmel! Építtetnék egy plexi kalitkát, és abban tölteném életem minden létező pillanatát. A lélegeztetést valahogy meg kéne oldani, de azt tudom, hogy a dolgot nem bízom holmi egyszerre vagy szellőnyílásra, mert abba bemásznak! A közlekedési kérdés áthidalására is szükség lenne valamilyen fondorlatra. De az is szinte biztosra vehető, hogy áttetsző börtönöm teljes felszámolására is szükség lenne valamilyen fondorlatra. De az is szinte biztosra vehető, hogy áttetsző börtönöm teljes felszámolására is szükség lenne valamilyen fondorlatra. Hetekre, hónapokra elegendő ételt és italt raktározna be, és biztos, ami biztos, még magamra öltene egy méhészruháat is!

És ez csupán a védelmi rendszerem lenne! Mert a kalitkámat több, igen komoly hatósugarú és erejű lángszóróval is felszerelném. Ezek a tetejére kerülnének, és így 360 fokban tudnák pásztázni a környezetemet. Kéne aztán néhány oldalsó, valamint egy első és egy hátsó vízágyú is, és néhány, rovarirtó anyaggal töltött bomba! Végül megoldásként pedig jöhet a napalm! Az mindig beválik! Szerintem az egyik vesémért biztos kapnék annyit, amiért elkészítené valaki ezt a szerkezetet.

Tiszta mázli, hogy a tudósok szerint évente gyengül a Golf-áramlat, aminek következtében telente nem érkezik elegendő meleg légtömeg az óceán felől. Ez pedig egy újabb, európai jégkorszakot fog eredményezni, így valamennyire biztosítva érzem magam a dögök ellen.

Vese marad a helyén, a rémálmok meg néhány napig ismét kísérteni fognak. Az ebéd meg jó lesz holnap is!

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló